

[Finansministeren.]

Den nye Institution skal bestyres af Kongeriget Danmarks Hypotekbank, og dette er foreslaaet, fordi man mener, at Administrationen derved vil blive billigere, idet man ikke behøver at organisere nogen ny Ledelse, men kan benytte en bestaaende Institution, som er kendt med saadan Virksomhed. Man har i det hele taget søgt at gøre den foreslaaede Ordning saa enkel som muligt, uden at man behøver at skabe nye store Ledelser eller Bestyrelser; man søger at knytte den nye Institution til Kongeriget Danmarks Hypotekbank baade administrativt og med Hensyn til den egentlige Bestyrelse.

De Laan, der skal ydes til Kommunerne, foreslaar man ydet til Igangsættelse af Arbejder, dels til de Vejarbejder, som jeg nævnte for lidt siden, og som faar Tilskud fra Vejfonden, dels til andre kommunale Arbejder, som det er af offentlig Interesse at faa udført.

Jeg føler mig sikker paa, at dette Lovforslag, hvis det gennemføres, vil medføre, at der kommer adskillige Arbejder i Gang rundt om i vort Land, baade i Bykommuner og i Sognekommuner, Arbejder, som ellers ikke vilde blive iværksat, og jeg anser det for at være en af de Opgaver, der i Øjeblikket foreligger for Lovgivningsmagten: at bidrage, hvad den kan, til, at der kommer Arbejde i Gang. Det værste, der kan hænde for et Land, er, at Arbejdsløsheden antager saadanne Former, at den er ganske umulig at beherske. Jeg tror, at Tiden nu er kommet, da Rigsdagen maa tage dette Spørgsmaal op paa forskellig Maade til Afgørelse. Det Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte, har til Hensigt at gøre nogen Gavn paa dette Omraade. Det kan ikke udrette Vidundere, men det kan bevirke, at mange Arbejdere, maaske Tusinder af Arbejdere, rundt om i Landet kommer i Arbejde, hvad de ellers ikke vilde kunne, og Lovforslaget kan medføre, at der udføres nyttige Foranstaltninger til Fremme af det kommunale Arbejde.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Stensballe: Det Spørgsmaal, som det foreliggende Lovforslag berører, er jo drøftet, og drøftet grundigt, i dette høje Ting, ogsaa i denne Rigsdagssamling. Jeg skal her blot erindre om det Lovforslag, som blev stillet af Konservative og Venstre sidste Efteraar, og om hvilket der blev afgivet Betænkning i Februar Maaned i Aar, Lovforslaget om

Ændringer i Motorafgiftsloven. Ogsaa selve de Spørgsmaal, der foreligger her, var vi jo den Gang stærkt inde paa; vi var klar over, at det vilde være vanskeligt at gennemføre de særlige Vejarbejder, der var projekteret, fordi det vilde være vanskeligt at skaffe Penge dertil. Hvad vi sagde den Gang, har vist sig at holde Stik. Men vi for vort Vedkommende har ikke ønsket at vedblive med at udføre særlige Vejarbejder i det Omfang, der var givet Midler dertil, idet vi dels mente, at der under de nuværende økonomiske Forhold her i Landet ikke var Raad til saadanne Arbejder, dels ikke følte os overbevist om, at der paa den Maade vilde blive skabt mere Beskæftigelse for Arbejderne, end hvis de Beløb, som kommer ind gennem Motorafgifterne, blev anvendt til det almindelige Vejarbejde, som hører under Kommunerne.

Jeg minder om, at det Lovforslag, som blev gennemført her i Tinget i Februar Maaned, og som siden den Tid har hvilet i et Udvalg i Folketinget — saa vidt jeg ved, har der ikke en Gang været holdt Møder i Udvalget udover det konstituerende Møde —, gik ud paa at standse Bevillingerne til yderligere særlige Vejarbejder med Vejfondstilskud og at overføre de Penge, der derved blev ledige, til Kommunerne til Dækning af de almindelige Vejudgifter og derigennem til Lettelse af Skatterne i Kommunerne. Lovforslaget gik med andre Ord ud paa i den Henseende at føre Loven i det væsentlige tilbage til den Skikkelse, som den oprindelige Lov af 1927 havde. Vejfondens Bidrag til de særlige Vejarbejder, som allerede er bevilget af Ministeren for offentlige Arbejder, skulde Staten indtil videre kunne udrede mod senere Refusion igennem Motorafgifterne, naar Kommunerne var fyldestgjort. Og for at komme Kommunerne yderligere til Hjælp i større Omfang end under den nuværende Lov, og for at denne Refusion kunde fremskyndes, vedtoges det her i Landstinget med de Konservatives og Venstres Stemmer at forhøje Benzinafgiften med 2 Ø. pr. Liter fra 1. November. Alt i alt vilde der herigennem og gennem Overførelsen fra Vejfonden kunne overføres til Kommunerne yderligere 14—15 Mill. Kr. aarlig, og derigennem vilde man saa kunne naa til snarest baade for Amts- og Sognekommunerne at komme op paa en Refusion af ca. 90 pCt. af deres aarlige Vejudgifter.

Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at gøre opmærksom paa, at der paa De samvirkende Sogneraadforeningers Delegeretmøde den 28. November forrige Aar blev vedtaget en Resolution, som i høj